

sultat end ved andre offentlige Veie, nemlig at det maa være Sogneforstanderstaberne eller de offentlige Autoriteter, der skulle vedligeholde dem; hvis Vedligeholdelsen derimod skulle paa-ligge de Enkelte, der have Nyttens og Brugens deraf, saa kom de indenfor dette Lovforslags Omraade. Jeg troer derfor, at det vilde være ønskeligt, om den høitærede Minister vilde have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og det forekommer mig, at den høitærede Minister paa et andet Sted har udtalt, at han vilde lade sig det være magtpaaliggende i en nær Fremtid at tage Sagen under Overveielse. Jeg skal ikke forlænge Discussionen om de Vædringsforslag, som Udvalget har filltet. Der er Forslag deriblandt, som et Udvalg ikke kunde undlade at fremsætte; der findes i Lovforslaget Unødvægtigheder i Udtryk og smaa Mangler, som jeg troer, at det har været dets Pligt at gjøre opmærksom paa, men jeg skal erkjende, at enbeel af dem ikke ere af afgjørende Betydning, og skal derfor overlade det til Thinget at bestemme, hvad det finder rigtig; jeg troer ikke, at Loven vil være ubrugelig, naar disse Forandringer ikke blive vedtagne.

Indenrigsministeren: Dersom den ærede Tale vil sige mig, naar de fuldt gyl-dige Lovbestemmelser, som jeg har nævnet, ere hævede, vil jeg give ham Ret i, at vi trænge til nye Lovbestemmelser. Som jeg seer Sagen, troer jeg ikke, at vi trænge dertil, men kun, at der paa Grund af den almindelige Mening, der hersker, kan være Grund til ad admini-strativt Veie at indskærpe Overholdelsen af de gjældende Love. — Jeg skal med Hensyn til Vædringsforslagene kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Forsaavidt man forlanger denne Bekjendtgjørelse ved Kirkefæstene, skal jeg til, hvad jeg tidligere derved har anført, endnu føie, at man er gaaet ud fra, at man skulde gjøre denne Sag saa let og forbunden med saa saa Omkostninger, som muligt. Jeg troer heller ikke, at der vindes Stort ved denne Bestemmelse; thi der kan ikke paa nogen Maade være Tale om at affære Nogen fra sin Ret. Enten vi nemlig antage, at Sogneforstander-stabet kommer til det Resultat, at Veien skal

istandsættes af de Vedkommende, som ere mødte, eller ikke, taber Trediemands aldeles Intet derved. Bestemmer det, at Veien skal istandsættes, maa det jo dog være kjært for Enhver, der troer at have Ret til at kjøre paa den; bestemmer det, at den ikke skal istandsættes, taber Ingen derved sin Ret til at klage over Veien, for at faae den istandsat; og Den, der ikke har klaget over den, kan jo dog ikke beklage sig over, at man kommer til det Resultat, at den ikke skal istandsættes. Der er saaledes i det Hele taget ingen Grund til at troe, at Trediemands Ret i nogen Henseende kan fornømpes derved. — Hvad jeg har udtalt angaaende den foreslaaede Bestem-melse om Kjendelsens Forlyndelse, maa jeg fremdeles fastholde. Det forekommer mig at være en aldeles overflødig og unyttig Forma-litet, at ville paaahyde, at Kjendelsen skal for-lyndes, naar der aldeles ingen Grund er der-til. Naar Sogneforstanderstabet finder, at Klagen er ugrundet, og at Veien derfor ikke skal istandsættes, hvorfor skal man paa-lægge Klageren, at han skal gaae hen og for-lynde alle Vedkommende, at nu er det afgjort, at Veien ikke skal vedligeholdes? Det er al-deles unyttigt. — Den ærede Ordfører be-mærkede med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 til § 4, at det var uvist, om den Mænd, som de Vedkommende vilde vælge, var pligtig til at overtage dette Hverv. Men, hvad enten han er Medlem af Communalbestyrelserne eller ikke, maa han være lige nieget eller lige lidt forpligtet dertil. I saa Henseende kunde man jo ogsaa sige, at det var uvist, om den af de tilgrændsende Communalbestyrelser, der vælges, var pligtig dertil; men det maa jo forudsættes, at de Vedkommende ere plig-tige dertil. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 til § 4 maa jeg tilstaae, at hvor lidet Vægt jeg end lægger paa, at der skal staae „uophødeligen at beramme Aasteds-forretningen og forshne Klagen med Indkaldel-sespaategning“, saa finder jeg det dog overflø-digt, da det, som den ærede Ordfører vil kunne overbevise sig om, allerede staaer i Loven. Det hedder nemlig i § 4: „Samtlige Delegerede i Forening have beresret at behandle og paa-kjende Sagen efter de Regler, som indeholdes